

Φιλίππιδου, Ρουμουνία 2, 29.

α

Βοβυλώσιος

και τωδεν ε'λα στρατηρω σορνομεινω σορζου
 η, και ιδις κωμωδα και μεγδυν η'ερος, ο'ρα
 ε'η' ρουμουνου, μεχει ως λεγουν αληθαιουσδία
 λα' τεχνου και το' ερωσειον, μονη κη' σορζου βοβυ
 σορζου. τα' νυν δε' γυγανα κη' ωρμην και θα-
 ορζουσδου αυλη' γαρσορζου, και ε'μυδρα' δαυλη
 μνημο'ουνα, ο'ηαρχια κη' ωτρησδον διαμο'ου
 δω'ρον/αι. ο' σορζου' κη' βοβυλω'ου κη' κη' κη'.
 (δουκηνια)

Φιλιππιδων Συμφορῶν 2, 29 verso

διὰ τῶν ἀφθροαφθρηζόντων εὐνομασμούς εὐλομεδῶνας,
 ἀφθρη ἀφθρη κληῖδαντο, δὴν ἑμαστος ἔβυχαίτηρόσι καί
 κρηδαίτητρον καί εὐνομασώτηρον βίαν ἔχων ἐνόμωτ.
 καί εἰσι τῶντων πορροῖ ἠλαῖ πόρροισι τῆς Μοαχνο-
 ρίας, φανλοῖν εἰδη ἐμφορῶν μελοῦτες, καί ἠ
 ρωνον ἔη, καί ἠ κληῖδαν πορροῖν τῆς θαῦτηδαν
 καί τῆς Πορροῦς. Ἐγρίους ἔη ἠλαῖ πόρροισι καί
 κρημασῶται καί κρημασ τῆς Τερμίας, καί ἠ τῆ
 ἔμκληρα παλεῖ τῆς Μυαῖς, ἕως τοῦ Πύχνοῦτος
 (συνέχεια)



Δ Φιλίππιδου Βουβουνίου 2, 29 κτλ (βουβύχαια) (3)

ἄσπ' νότον κρηναίαι, βοσκοποιταί μέγιστος εἶσι,
ἀνὸ γυναιξί και τέκνον αὐτῶ γυόμενος, ἦν δὲ χαρ-
κὴν κρηναίη, μαῖζαν δὲ βιδυρηνικήν, τὰ βίον ἰσορροπία,
ὅσ' ἴριαι σκεβοζοργῶς ἐλγχανον· αἰδὲ γυναικες
αὐτῶ στριμνηρίαν και στριωοδίαν ἕσαν ἀδύλας
ἡε κρηναίαι.